möda läinud. Lesse kaks wannemat poega on temmale abbiks, tewad tööd ja ellawad omma lesse emmaga Jummala kartuses. Agga issa rasket surma ei wöi nemmad mitte ärraunnustada, ja sepärrast kannab ka emma weel ikka leinaridid, murre omma kaddund mehhe hirmsa ellu otsa pärrast paistab weelgi saggedaste temma näust wälja.

Armsad luggiad! ärge unnustage mitte ärra kui hirmus assi se on, pattuga mängida, olgu pat missuggune tahhes. Jummal ei anna ennast mitte pilgata: „Sest kes omma lihha peale külwab, se leikab lihhast hukkatust; agga kes Waimu peale külwab, se leikab Waimust iggawest ellu.“ Kal. 6, 7. 8.

Eesti-ma rahwa Kalender 1872, lk. 34